ניצוצות

ירחון מידע של "שלהבת", קריית טבעון, ת.ד. 1231

פתח דבר | **גיליון מס. 170, אפריל 2017** | **האתר שלנו: WWW.shaltiv.com**

- הנושא המרכזי ב"ניצוצות", הפעם, הוא חילופי גברי בעריכת הירחון. ירחון זה מוקדש לעדה בן-נתן ונילי ינקוביץ, העורכות הקודמות של "ניצוצות". הבמה שלהן והן מבטאות את הרגשתן וחשיבתן על העיתון עצמו ועל 15 שנים של התנדבות ב"שלהבת". נאחל להן המשך עשייה פורה בחיים האישיים והמשפחתיים.
- כרקע לבמה של נילי ועדה נבחר הטבע המשגשג בימים אלה ואי אפשר להתעלם ממנו. לכן כל העיטורים הם של פרחים וקצת גם תמונות מפניה הפורחים של קריית טבעון.
- לאחר חשיבה משותפת וחדשה החלטנו לערוך שינוי בעיתון, באופיו ובתדירות הופעתו. יש בכוונתנו להוציא דף מידע חודשי, שידווח לחברי העמותה על האירועים העתידיים לחודש הקרוב, ומדי רבעון להוציא עיתון גדול יותר שיהיה מגוון יותר ויכיל: כתבות, שיר, פינות רעיוניות, תצלום יפה וכד'. אנחנו חושבים שכדאי לצאת קצת מתחום "שלהבת" ולהרחיב את המידע לכל מה שמעניין, בטבעון, במדינה וגם בעולם, אותנו, כמובן, אבל גם את חברי העמותה.
- בהזדמנות זו אנו רוצים להביא לידיעת חברי העמותה כי אנחנו מחפשים אדם נוסף לצוות עריכת העיתון. כל מי שמעוניין יפנה לורד הבר-ברנר, מנכ"לית העמותה, בטל' 04-9535750.

"על רְגְעֵי הֶעֵרוּת"

אמיר שלומיאן חוגג 50 הופעות יחיד במופע פסנתר מיוחד באולם הבית של שלהב"ת.

"על רְגְעֵי הֶעֵרוּת" הוא מופע קונספט שעניינו התעוררות: התעוררות לרוח, התעוררות למוזיקה, התעוררות לחיים. הטקסטים והלחנים מקוריים, מפתיעים ברעננותם ובעוצמתם, כולם פרי יצירתו של אמיר שלומיאן, כותב ומלחין, פסנתרן וזמר, מחנך ופעיל חברתי. מופע היחיד מתגלגל בבתים פרטיים ובמועדוני תרבות ברחבי הארץ מאז פברואר 2014, מראש פינה ועד שדרות (משך ההופעה – כ 80 דקות).

ביום חמישי 20/4/17 בשעה 20:00 במרכז תרבות שלהב"ת. השתתפות: 60 ₪ בהזמנה מראש: 40 ₪. שלחו בבקשה מסרון למספר: 052-7242979, ציינו את שמכם, ומספר המקומות המוזמנים, ותקבלו אישור בהודעה חוזרת.

ראיון עם עורכות "ניצוצות" שסיימו תפקידן

עדה בן-נתן ונילי ינקוביץ מסכמות את שנותיהן הרבות כעורכות "ניצוצות". אי אפשר לתת להן ללכת מבלי לשמוע מהן על פעילותן הרבה ב"שלהב"ת" ובעריכת "ניצוצות". הכנתי להן שאלות, וכפי שיאה בעידן הדיגיטלי, שלחתי להן את השאלות בדואר האלקטרוני. את תשובותיהן אני מפרסמת, כמות שהן, ביחד עם השאלות.

אילו יכולתן לפרסם, לגיליון האחרון בעריכתכן, כתבה אחת, מה הייתן בוחרות לפרסם ולמה?

את מה שרצינו לפרסם בגליון האחרון כבר פרסמנו, ובאשר לבחירת הכתבה הכי טובה, אין כזו; "כולן היו בנותינו...."

האם היו לכן עקרונות מנחים בעריכת "ניצוצות"? אם כן, מהם?

השיקולים, בפרסום ידיעות בעלון, היו להביא לידיעת החברים, קוראי "ניצוצות", כל מה שמתרחש בשלהב"ת – אינפורמציה על הנעשה, העלאת עבודת המתנדבים, בפרויקטים השונים, וכמובן פרסומים על הפעילויות שתתקיימנה בחודש שיבוא.

לגבי השיקולים בפרסום כתבה. היה חשוב לנו: ניסוח טוב, שפה יפה ומדויקת ותחביר נכון. בהתייחס לנושאי הכתבות, לדעתנו חשוב היה להעלות ע"פ השטח את ההתנדבות בעמותה ולחזק את עשית המתנדבים. הכתיבה היתה תמיד בהכוונה חיובית, בהדגשה על "משפחתיות", חברית ואישית.

הקפדנו על דיווח מאוזן, כל פעם לראיין מישהו אחר, להאיר פעילות אחרת, ובעיקר פרויקטים חדשים או מתנדבים חדשים שנכנסו ל"שלהבת". במשך השנים, פעילות העמותה התרחבה ונוצר מאגר של חומר רב יותר, שהיה צריך לסקר באופן רחב יותר, מבלי לדלג על דברים חשובים.

האם ירחון כתוב, רלוונטי בעיניכן בעידן דיגיטלי?

בעינינו העיתון המודפס הוא מאוד רלוונטי גם עתה, כי אנשים מבוגרים, אוהבים לשבת בנחת, "עם כוס קפה", ולקרוא גם על הכורסה. קריאה במחשב היא לחלוטין אחרת, מה גם שישנם אנשים מחברינו שלא נכנסים למחשב. חוץ מזה, לירחון שלנו היתה תפוצה גם מחוץ לטבעון. הוא נשלח למוסדות ממלכתיים, העוסקים בגיל המבוגר, ואלה בוודאי לא יחפשו את שלהב"ת במרחב הדיגיטלי. לעמותה חשוב מאוד לשלוח את "ניצוצות" החוצה ולהגיע למוסדות אלה.

האם עריכת הירחון, "שאבה" מכן הרבה זמן? האם הרגשתן עמוסות מדי?

עריכת העיתון היא מחויבות רבה. יש לאסוף אח החומר ולעבדו, וכמובן חשובה עמידה בלוח זמנים מדויק. לעיתים יש צורך לדחות דברים אישיים, כדי להכין את העיתון מסודר, ומאויר כדי שיגיע בזמן, בכל תחילת חודש, אל החברים המצפים לו. חשוב להעביר את הפרסומים לחברים כדי שיקבלו מידע עדכני ובזמן, על האירועים המתקיימים ב"שלהבת". לפעמים היה לחץ, הרבה התייעצויות והתלבטויות, מה ששאב כמובן זמן ואנרגיה. יחד עם זאת, עשינו הכל באהבה וכך מתגברים על כל קושי. במשך השנים פיתחנו שיטת עבודה יעילה של שימוש במיילים ובטלפון וזה הקל מאד על העשייה – ללא צורך בתיאום מפגשים.

מהי הדרך הטובה ביותר, בעיניכן, לעבודה בזוג? או יחידות בעבודה? כפי שהייתה לכן, באופן כלשהו.

אנחנו עבדנו מאוד ביחד, בהבנה הדדית, בקבלה ומתוך הערכה. החלפנו רעיונות מתוך כבוד לכל רעיון. וויכוח, אם היה, היה תמיד ענייני, מה שתרם מאוד לעבודה משותפת. היו לנו שיקולים של עריכה עיתונאית כמו: אורך הכתבות, מקומן בעמודים השונים ,לפי סדר חשיבותן, איזון בין אנשים ופעילויות, וכד'.

איזה תגובות, קיבלתן מהציבור, לגבי הירחון עצמו?

במשך השנים קיבלנו הרבה מאוד משובים חיוביים. קוראינו אהבו את "ניצוצות".

האם המתכונת של "ניצוצות" נראית לכן? אילו יכולתן לשנות, מה הייתן משנות במתכונת העיתון של היום?

באשר לשאלה אם ומה היינו משנות. העיתון השתנה קצת במשך הזמן, אך שינויים מהותיים יחכו לעורכת/ים הבאים.

איך היתה החלוקה בינכן לגבי הוצאת "ניצוצות" לאור?

הסקנו שזה נהדר לעבוד בצוות כשל אחד תורם מיכולותיו ורעיונותיו, זה מעשיר ומספק עבודה כמו שלנו.

החלק השני של הראיון מתייחס לחלק ההתנדבותי אצל העורכות.

איך היית מסכמות, במילה אחת, את תקופת ההתנדבות, במבט של עריכה והוצאה לאור של הירחון "ניצוצות"?

התנדבות בכלל היא דבר מאוד מספק. בעולם של סגידה לכסף, טוב להתמסר ולעשות משהו שאינו קשור לגמול כספי. זה לא מתאפשר כל כך בשנים שבהן צריך לדאוג לפרנסה, אך זה אפשרי כאשר הזמן יכול להיות מוקדש לעשיה למען הכלל ולשאוב מזה את השמחה והסיפוק, אלו הן הניצוצות שאנחנו הרגשנו בעריכת הירחון "ניצוצות" .

ולסיכום: הרבה תודה לעדה ונילי על שנים רבות של הוצאת "ניצוצות" והתנדבות פעילה ב"שלהבת". כה לחי!!!

בגיליון של "מרכז העניינים" מיום 17 בפברואר 2017 הופיעה הכותרת הנראית משמאל.

יצאתי לראות האם הישוב בפריחה אם לאו. לקחתי עמי מצלמה, להליכת הבוקר שלי, והנה מה שקלטה עדשת המצלמה.

חמציץ נטוי ורקפת מצויה ממלאים את הישוב בכל פינה. בין פרחי החמציץ מוצאים מדי פעם פרחים עם עלי כותרת רבים, במקום חמישה בלבד. תופעה זו ידועה כמוטציה גנטית בה מכל סוג כרומוסום יש שלושה עותקים במקום שניים. **כליל החורש** מופיע במלוא תפארתו. "כליל" היא מילה נרדפת לכתר, ואין ספק כי עץ זה מהווה את כתר החורש. **אכן, דוד אריאלי, ראש המועצה, צדק – הישוב נמצא בשיא פריחתו. צריך רק לצאת מהבית ולהביט סביב.**